

UZASADNIENIE

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wniosła pozew w postępowaniu nakazowym przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. o zapłatę 188.572,08 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od 55.356,97 zł od 17 czerwca 2015 r. oraz od 133.215,11 zł od 3 marca 2014 r., nadto domagając się zasądzenia od pozwanej zwrotu kosztów procesu.

Zakreślając podstawę faktyczną dochodzonego roszczenia powódka wskazała, że w ramach prowadzonej przez strony działalności gospodarczej pozwana zleciła powódce 1 września 2014 r. realizację prac spawalniczych obejmujących wykonanie instalacji WS wody ściekowej, OP oleju pizolitycznego oraz NA rurociągu nafty. Następnie umowa stron została zmieniona aneksem z 3 października 2014 r., w ten sposób, że za nowy zakres umowy powódka miała otrzymać wynagrodzenie w wysokości szacowanej na łącznie 1.500.000 zł netto powiększone o VAT, przy cenie 40 zł za roboczogodzinę. Powódka wystawiła pozwanej faktury nr (...) na łącznie 457.505,77 zł płatne do 17 maja 2015 r. oraz nr (...) na łącznie 133.215,11 zł płatną do 2 marca 2015 r. Pozwana dokonała przelewem z 16 czerwca 2015 r. zapłaty łącznie 900.000 zł, która to kwota została przez powódkę zaliczona w pierwszej kolejności na zaległe należności, a pozostałą kwotę 402.148,80 zł zaliczono na poczet należności głównej z faktury nr (...). Mimo tego, że wystawione pozwanej faktury zostały podpisane przy odbiorze, pozwana nie zapłaciła dotychczas dochodzonej pozew kwoty, na którą składa się 55.356,97 zł z faktury nr (...) oraz 133.215,11 zł z faktury nr (...).

Sąd Okręgowy uwzględnił powództwo nakazem zapłaty wydanym 26 listopada 2015 r. w postępowaniu nakazowym pod sygnaturą VIII GNC 459/15, przy czym w zakresie zasądzenia odsetek ustawowych od 133.215,11 zł od 3 marca 2014 r. nakaz zapłaty został uzupełniony postanowieniem z 22 lipca 2016 r. (k. 141 akt). W dniu 20 lutego 2016 r. pozwana wniosła o przywrócenie jej terminu do wniesienia zarzutów do nakazu zapłaty, a wniosek jej został uwzględniony postanowieniem wydanym na rozprawie 22 lipca 2016 r.

W zarzutach do nakazu zapłaty pozwana domagała się uchylecia nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym i oddalenia powództwa w całości a także zasądzenia od powódki na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwana przyznała, że strony zawarły umowę 1 września 2014 r., a zlecone prace zostały przez powódkę wykonane (do odbioru prac ze strony pozwanej upoważniony był B. M. (1)) i opłacone na podstawie wystawionych przez powódkę faktur VAT nr (...). Pozwana przyznała też, że ze względu na to, iż była zadowolona z wykonanej przez powódkę pracy zleciła jej również wykonanie instalacji rurociągów dla reaktorów pirolitycznych 1 i 2 w zakładzie pozwanej za stawkę 40 zł za jedną roboczogodzinę, nie podpisując jednak ani osobnej umowy ani osobnego aneksu do umowy z 1 września 2014 r. W trakcie wykonywania prac pracownicy powódki z nocnej zmiany wychodzili jednak z pracy wcześniej, a mimo to powódka naliczała wynagrodzenie za pełny ich czas pracy. Ponadto w wykonanych przez powódkę pracach występowały liczne wady dotyczące m.in. wykonania spawów, czy zastosowania przez powódkę złego rodzaju kołnierzy na rurociągu, co według pozwanej było wynikiem zatrudnienia przez powódkę dodatkowych pracowników i podwykonawców, którzy realizowali prace nienależycie. Ponadto, zgodnie z projektem aneksu odzwierciedlającym poczynione przez strony ustalenia, rozliczenie miało następować tylko za roboczogodziny, gdy tymczasem powódka zaczęła obciążać pozwaną kosztami materiałów (które miała dostarczać pozwana), czy prac liczonych w inny sposób niż godziny pracy, na co nie było zgody pozwanej.

Pozwana wywodziła, że powódka wystawiła faktury na łączną kwotę 1.917.933,51 zł netto (tj. 2.359.058,22 zł brutto), w tym 94.936,88 zł z tytułu materiałów i prac wyliczonych inaczej niż w oparciu o roboczogodziny. Razem z fakturami za roboty spawalnicze objęte umową z 1 września 2014 r. miało to być łącznie 2.461.086,72 zł brutto (tj. 2.359.058,22 zł i 102.028,50 zł). Pozwana zapłaciła tymczasem powódce 2.163.385,25 zł, z czego 2.061.356,75 zł dotyczyła zapłaty za roboty wykonane od października 2014 r. Pozwana natomiast odmówiła zapłaty kwot wskazanych w fakturach nr (...) w całości oraz kwoty 55.356,97 zł z faktury nr (...), tj. odmówiła zapłaty łącznie 297.701,47 zł uznając, że powódka bezzasadnie obciążyła pozwaną kwotą 116.772,36 zł (tj. 94.936,88 zł powiększone o VAT) oraz kwotą 210.929,11 zł

(tj. netto 171.487,08 zł) z tytułu prac niezwiązanych z wykonaniem przedmiotu umowy – około 4.287 roboczogodzin. Pozwana jednocześnie podkreślała, że jej przedstawiciel R. H. podpisując potwierdzenie wykonania prac związane z fakturą nr (...) traktował je jedynie jako potwierdzenie otrzymania faktury i taką adnotację zawarł przy swoim podpisie, nie zaś jako odbiór robót co do ilości i jakości. Ponadto jest on A. i nie włada językiem polskim na tyle biegle by podpisywać takie dokumenty sporządzone w języku polskim. Podpisujący faktury nr (...) nie był z kolei do tego w ogóle uprawniony, a jego uprawnienie obejmowało tylko odbiór robót. Powódka ostatecznie z końcem litego 2015 r. miała wycofać swoich pracowników i pozostawiła pozwaną z niezakończonymi robotami, a to sprawia, że zdaniem pozwanej wypłacone powódce wynagrodzenie w kwocie 2.061.356,75 zł (tj. 1.675.899,80 zł netto) jest wynagrodzeniem odpowiadającym ilości roboczogodzin dla wykonania prac, które powódka faktycznie ukończyła.

W toku postępowania w piśmie z 19 lutego 2019 r. powódka wyjaśniła, że z tytułu faktury nr (...), z której dochodzi nieuiszczonej części w wysokości 55.356,97 zł brutto (ze wskazanej w niej kwoty 442.308 zł brutto), za świadczenie polegające na wykonaniu prac montażowych realizowanych w okresie od 1 do 31 stycznia 2015 r., zaznaczając, że na poczet zapłaty za wskazaną w tej fakturze dostawę materiałów (za 15.197,77 zł) brutto powódka zaliczyła dobrowolnie uiszczoną 16 czerwca 2015 r. przez pozwaną kwotę 900.000 zł. Natomiast co do faktury nr (...) wskazała, że dochodzi całej wynikającej z niej kwoty, tj. 132.298,80 zł brutto tytułem wynagrodzenia za prace montażowe wykonywane w okresie od 1 do 16 lutego 2015 r. oraz 916,31 zł brutto tytułem zwrotu kosztów poniesionych przez powódkę na dostawę materiałów. Powódka jednocześnie podkreślała – odnosząc się do argumentacji podnoszonej w zarzutach do nakazu zapłaty przez pozwaną – że godziny pracy jej pracowników, za które dochodzi zapłaty zostały w całości przepracowane i odpowiada ona niezbędnemu nakładowi pracy potrzebnemu dla wykonania zleczanych przez pozwaną prac, zaś pozwana przed procesem nie kwestionowała jakości prac ani ilości przepracowanych godzin.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie m.in. produkcji konstrukcji metalowych i ich części oraz obróbki mechanicznej elementów metalowych. Jej członkami zarządu byli A. W. (prezes zarządu) oraz P. C. (viceprezes zarządu).

niesporne, (informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców KRS z 14.10.2015 r. (k. 11-14).

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. prowadzi z kolei działalność gospodarczą m.in. w zakresie produkcji olejów oraz wytwarzania i przetwarzania produktów rafinacji ropy naftowej. Prezesem zarządu – będącym jedynym jego członkiem i uprawnionym do samodzielnej reprezentacji spółki – był R. H..

niesporne, (informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców KRS z 3.08.2015 r. (k. 15-16v).

Spółka (...) reprezentowana przez prezesa zarządu A. W. (zwana (...)) zawarła 1 września 2014 r. ze spółką (...) reprezentowaną przez prezesa zarządu R. H. (zwaną (...)) umowę o roboty spawalnicze. Umowa zawarta została w formie pisemnej i sporządzona była w całości w języku polskim.

Przedmiot umowy określony był w jej § 1 i Wykonawca miał zrealizować prace polegające na wykonaniu instalacji WS wody ściekowej, OP oleju pizolitycznego oraz na rurociągu nafty, na które to składało się: wykonanie gięcia rur, konserwacji rur (piaskowanie, malowanie powłoką epoksydową), cynkowania podpór stałych i ruchomych, prefabrykacja i montaż podpór ślizgowych i podpór stałych, makietowanie i spawanie elementów rurociągów, montaż całej instalacji rurowej według załącznika nr 1 do umowy, oraz dostawa nakrętek i podkładek dla prętów gwintowanych zabetonowanych w podporach. Termin zakończenia prac określono w § 1 ust. 4 na 6 października 2014 r., pod warunkiem dostarczenia materiałów przez Zleceniodawcę do 8 września 2014 r.

W § 5 strony ustaliły, że osobą odpowiedzialną za jakość i terminowość wykonania prac z ramienia (...) będzie R. T. (1) (lit. a), natomiast osobą odpowiedzialną za odbiór i odbieranie prac ze strony Zleceniodawcy będą B. M. (1), J. K. i A. K. (lit. b).

Wynagrodzenie i zasady płatności uregulowano w § 7 umowy z 1 września 2014 r. w ten sposób, że zgodnie z ust. 1 za wykonanie przedmiotu umowy Wykonawca miał otrzymać od Zleceniodawcy łączne wynagrodzenie w wysokości 74.500 zł netto powiększone o należny podatek do towarów i usług (VAT), oraz 1.000 zł netto za rusztowania.

Stosownie do § 8 wszystkie materiały masowe (takie jak rury instalacyjne, kołnierze, kolana, trójniki oraz zawory) dostarczyć miał na własny koszt Zleceniodawca w terminie uzgodnionym z Wykonawcą.

dowód: umowa o roboty spawalnicze z 1.09.2014 r. (k. 17-19).

Objęte umową z 1 września 2014 r. prace zostały wykonane przez spółkę (...), co zostało poświadczane sporządzonym w języku polskim dokumentem podpisanym przez przedstawiciela Wykonawcy oraz przez R. H. jako prezesa zarządu (...) Sp. z o.o., zatytułowanym „Potwierdzenie Wykonania Prac N./E.”.

W związku z realizacją prac objętych umową z 1 września 2014 r. spółka (...) wystawiła spółce (...) następujące faktury VAT na łączną kwotę 82.950 zł netto (tj. 102.028,50 zł brutto) sporządzone w języku polskim:

- nr 17/09/2014 z 12 września 2014 r. na 14.900 zł netto (18.327 zł brutto) płatne przelewem w terminie 14 dni,
- nr 27/09/2014 z 23 września 2014 r. na 22.350 zł netto (27.490,50 zł brutto) płatne przelewem w terminie 3 dni,
- nr (...) z 30 września 2014 r. na 45.700 zł netto (56.211 zł brutto) płatne przelewem w ten sposób, że 51.567,75 zł brutto miało zostać zapłacone do 3 października 2014 r., a 4.643,25 zł brutto w terminie do 31 grudnia 2014 r.

Faktura nr (...) została podpisana przez prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. R. H., a pozostałe przez inną osobę ze strony spółki.

Spółka (...) płatności za powyższe faktury dokonywała w następujących terminach:

- 22 września 2014 r. kwoty 18.327 zł za fakturę nr (...),
- 8 października 2014 r. kwoty 27.490,50 zł za fakturę nr (...),
- 23 października 2014 r. kwoty 51.567,75 zł za fakturę nr (...)

Dowody: potwierdzenie wykonania prac (k. 95);

faktura nr (...) (k. 92);

faktura nr (...) (k. 93);

faktura nr (...) (k. 94);

potwierdzenie przelewu z 22.09.2014 r. (k. 105);

potwierdzenie przelewu z 8.10.2014 r. (k. 106);

potwierdzenie przelewu z 23.10.2014 r. (k. 107).

Spółka (...) była zadowolona z jakości prac wykonanych przez spółkę (...) na podstawie umowy z 1 września 2014 r. i chciała, ażeby spółka ta wykonała dla niej jeszcze inne prace, przy czym gdy zlecano ich wykonanie spółka (...) nie wiedziała jeszcze jakie konkretnie będą to prace, które zleci do wykonania spółce (...).

dowód: przesłuchanie reprezentanta powódki P. C. (k. 408-410, 412).

Spółka (...) zaproponowała spółce (...) zawarcie datowanego na 3 października 2014 r. aneksu nr (...) do umowy o roboty spawalnicze z 1 września 2014 r., którego projekt przesłała spółce (...) sporządzony w języku angielskim.

W projekcie proponowano zmianę § 1 umowy w ten sposób, aby przedmiotem umowy była instalacja oraz zamontowanie systemu technologicznego reaktorów pyrolizy nr 1 i 2, przy zakresie prac obejmującym: prefabrykację rur, modelowanie i spawanie z materiałów oraz elementów dostarczonych przez Zlecającego, prace ochronne przed korozją oraz zamontowanie systemu zgodnie z dokumentacją oraz instrukcją Zlecającego. Aneks przewidywał też anulowanie § 3 ust. 1 lit. a, d oraz e przy pozostawieniu lit. a, b oraz f. W § 7 projekt aneksu zakładał jego zmianę w ten sposób, że szacowana wartość prac miała wnosić 1.500.000 zł netto, powiększona o podatek VAT (ust. 1), przy cenie obliczonej na podstawie 40 zł za osobogodzinę (ust. 2). Płatności częściowe miałyby być dokonywane zgodnie z „Potwierdzeniem wykonania prac” przyjętym przez przedstawiciela Zlecającego, z terminem płatności 14 dni (ust. 3).

Dowód: projekt aneksu nr (...) z tłumaczeniem (k. 20, 197).

Proponowany przez spółkę (...) aneks nr (...) do umowy o roboty spawalnicze z 1 września 2014 r. nie został nigdy podpisany przez strony. Niemniej, strony przystąpiły do realizacji kolejnych prac na zasadach analogicznych, jak określone w umowie o roboty spawalnicze z 1 września 2014 r., jako podstawę rozliczenia przyjmując stawkę 40 zł netto za roboczogodzinę.

dowody: zeznania świadka P. S. (k. 288-289, 292);

zeznania świadka W. M. (k. 351-362);

przesłuchanie reprezentanta powódki P. C. (k. 408-410, 412).

Pracami realizowanymi przez spółkę (...) kierował zatrudniany przez nią na stanowisku majstra P. S., który także osobiście wykonywał prace jak inni, podlegli mu pracownicy. Pracami konserwacyjno-malarskimi kierował z kolei zatrudniany przez spółkę (...). Prace spółki (...) rozliczane były przy tym godzinowo, na podstawie sporządzonych przez P. S. i przekazywanych zarządowi spółki do weryfikacji list dziennych. Prace wykonywane były przy tym zasadniczo w tygodniu od poniedziałku do piątku, a przeważnie także w soboty, z wyłączeniem niedziel i dni świątecznych. (...) pracy był dwuzmianowy, gdzie pierwsza zmiana pracowała w godzinach od 7 rano do 19 wieczorem, a druga od 19 wieczorem do 7 rano. Na podstawie dziennych list pracy sporządzone były listy miesięczne. Spółka (...) nie kwestionowała takiego sposobu rozliczeń, ani ilości pracowników wykonujących pracę. Do danych dotyczących liczby pracowników (...) realizujących prace każdego dnia dostęp na budowie mieli także przedstawiciele spółki (...), w tym B. M. (1).

Dowody: zeznania świadka P. S. (k. 288-289, 292);

zeznania świadka R. T. (2) (k. 289-290, 292).

zeznania świadka W. M. (k. 351-362).

B. M. (1) (a właściwie W. M.) był zatrudniony przez (...) Sp. z o.o. jako kierownik projektu w celu nadzorowania budowy dwóch reaktorów pirolitycznych, zbiorników, związanych z nimi urządzeń, układu rurociągów oraz w celu wsparcia przy rozruchu związanym z uruchomieniem instalacji będącej przedmiotem (...) spółki (...). Czasami zgłaszał przy tym zastrzeżenia co do jakości wykonywanych przez pracowników spółki (...) prac, jak i co do frekwencji pracowników nocnej zmiany. Na wady i zastrzeżenia co do pracy niektórych pracowników spółka (...) reagowała na bieżąco.

Dowód: zeznania świadka W. M. (k. 351-362).

Strony prowadziły też korespondencję e-mail dotyczącą realizacji zleconych spółce (...) prac, w tym m.in. e-mailem z 22 października 2014 r. P. M. ze spółki (...) zwrócił się do R. T. (1) ze spółki (...) wskazując, że spółka (...) chciałaby w bieżącym tygodniu rozpocząć malowanie rurociągów oleju i nafty i jest właśnie w trakcie wyjaśniania kolorystki, ale

chciałby, aby spółka (...) przygotowała się logistycznie do tych prac. Wskazał też, że zakup farb chciałby pozostawić spółce (...), zaś wytyczne technologiczne są w punkcie 5 na stronie 5 załączonego do e-maila opisu. Dodawał, że po pomalowaniu na rurociągach trzeba przymocować tabliczki znamionowe według załączonego wzorca i pytał, czy spółka (...) może to wykonać.

Dowód:e-mail z 22.10.2014 r. (k. 256).

Strony zgodziły się następnie, że zakup farb będzie leżał po stronie spółki (...), a spółka (...) zwróci jej poniesione w związku z tym koszty, natomiast materiał w zakresie rur miała dostarczać ze swojej strony spółka (...).

Dowody:zeznania świadka P. S. (k. 288-289, 292);

zeznania świadka R. T. (2) (k. 289-290, 292);

przesłuchanie reprezentanta powódki P. C. (k. 408-410, 412).

Zakres prac wykonywanych przez spółkę (...) nie był określony z góry w całości, ani nie przekazywano spółce całości dokumentacji dotyczącej przewidzianego do realizacji zakresu prac. Zamiast tego regularnie wskazywano jakie kolejne prace będą do wykonania. Część z nich miała przy tym prototypowy charakter i niekiedy po ich wykonaniu okazywało się, że trzeba zmienić sposób wykonania danego elementu.

Dowody:zeznania świadka P. S. (k. 288-289, 292);

zeznania świadka R. T. (2) (k. 289-290, 292).

W okresie od 20 października 2014 r. do 6 marca 2015 r. spółka (...) wystawiła (...) Sp. z o.o. następujące faktury VAT:

- 20 października 2014 r. nr (...) na łącznie 205.216,40 zł brutto (166.842,60 zł netto) w tym: 12.262,61 zł brutto (9.969,60 zł netto) za dostawę materiałów zgodnie z umową nr (...), 42.696,99 zł brutto (34.713 zł netto) za czyszczenie i malowanie rur i kształtek wg umowy nr (...) za 551 m² oraz 150.256,80 zł brutto (122.160 zł netto) za prace montażowe wykonane od 6 do 18 października 2014 r. według umowy nr (...) – płatne w terminie 14 dni, podpisaną przez B. M. (1) jako osobę upoważnioną do odbioru faktury z datą „23/10/14”;
- 31 października 2014 r. nr (...) na łącznie 238.714,25 zł brutto (194.076,63 zł netto) za prace montażowe według umowy nr (...) – płatne w terminie 14 dni, podpisaną przez B. M. (1) jako osobę upoważnioną do odbioru faktury;
- 14 listopada 2014 r. nr (...) na łącznie 228.218,69 zł brutto (185.543,65 zł netto) w tym: 426,38 zł brutto (346,65 zł netto) za dostawę materiałów zgodnie z umową nr (...), 4.571,91 zł brutto (3.717 zł netto) za czyszczenie i malowanie podpór kolektorów według umowy nr (...) w ilości 59 m² oraz 223.220,40 zł brutto (181.480 zł netto) za prace montażowe wykonane do 12 listopada 2014 r. według umowy nr (...) – płatne w terminie 14 dni, podpisaną przez B. M. (1) jako osobę upoważnioną do odbioru faktury, doręczoną 17 listopada 2014 r.;
- 2 grudnia 2014 r. nr (...) na łącznie 327.835,53 zł brutto (266.532,95 zł netto) w tym: 13.152,33 zł brutto (10.692,95 zł netto) za dostawę materiałów zgodnie z umową nr (...), 2.214 zł brutto (1.800 zł netto) za czyszczenie i malowanie zbiorników F., 312.469,20 zł brutto (254.040 zł netto) za prace montażowe wykonane od 1 do 30 listopada 2014 r. według umowy nr (...) – płatne w terminie 14 dni, podpisaną przez B. M. (1) jako osobę upoważnioną do odbioru faktury;
- 16 grudnia 2014 r. nr (...) na łącznie 326.698,41 zł brutto (265.608,46 zł netto) w tym: 6.160,41 zł brutto (5.008,46 zł netto) za dostawę materiałów zgodnie z umową nr (...) oraz 320.538 zł brutto (260.600 zł netto) za prace montażowe wykonane w okresie od 1 do 30 listopada 2014 r. według umowy nr (...) – płatne w terminie 14 dni, podpisaną przez B. M. (1) jako osobę upoważnioną do odbioru faktury;

- 31 grudnia 2014 r. nr (...) na łącznie 332.524,67 zł brutto (270.345,26 zł netto) w tym 9.674,27 zł brutto (7.865,26 zł netto) za dostawę materiałów zgodnie z umową nr (...) oraz 322.850,40 zł brutto (262.480 zł netto) za prace montażowe wykonane w okresie od 14 do 31 grudnia 2014 r. według umowy nr (...) – płatne w terminie 14 dni, podpisaną przez B. M. (1) jako osobę upoważnioną do odbioru faktury;
- 3 lutego 2015 r. nr (...) na łącznie 457.505,77 zł brutto (371.955,91 zł netto) w tym: 15.197,77 zł brutto (12.355,91 zł netto) za dostawę materiałów zgodnie z umową nr (...) oraz 442.308 zł brutto (359.600 zł netto) za prace montażowe wykonane w okresie od 1 do 31 stycznia 2015 r. według umowy nr (...) – płatne w terminie 14 dni, podpisaną przez B. M. (1) jako osobę upoważnioną do odbioru faktury;
- 16 lutego nr (...) na łącznie 133.215,11 zł brutto (108.304,97 zł netto) w tym: 916,31 zł brutto (744,97 zł netto) za dostawę materiałów zgodnie z umową nr (...) oraz 132.298,80 zł brutto (107.560 zł netto) za prace montażowe wykonane w okresie od 1 do 31 stycznia 2015 r. według umowy nr (...) – płatne w terminie 14 dni, podpisaną przez B. M. (1) jako osobę upoważnioną do odbioru faktury;
- 6 marca 2015 r. nr (...) na łącznie 109.129,39 zł brutto (88.723,08 zł netto) w tym: 9.499,39 zł brutto (7.723,08 zł netto) za dostawę materiałów zgodnie z umową nr (...) oraz 99.630 zł brutto (81.000 zł netto) za prace montażowe według umowy nr (...) – płatne w terminie 14 dni, przy czym faktura ta nie została podpisana przez nikogo ze strony (...) Sp. z o.o.

Dowody:faktura nr (...) (k. 96);

faktura nr (...) (k. 97);

faktura nr (...) (k. 98);

faktura nr (...) (k. 99);

faktura nr (...) (k. 100);

faktura nr (...) (k. 101);

faktura nr (...) (k. 21, 102);

faktura nr (...) (k. 23, 103);

faktura nr (...) (k. 104).

Do każdej wystawianej faktury wystawiane były również przez spółkę (...) dokumenty zatytułowane „Potwierdzenie Wykonania Prac N./E. F.” – tak jak przy realizacji umowy z 1 września 2014 r.

niesporne.

Sporządzanie tych dokumentów związane było z dokonywaniem odbiorów kolejnych wykonanych elementów prac przez B. M. (1) ze strony spółki (...).

Dowód:zeznania świadka P. S. (k. 288-289, 292).

B. M. (1) miał zajmować się oględzinami niekrytycznych rurociągów, konstrukcji stalowych, podpór dla rur oraz przyjmować świadectwa badań nieniszczących sporządzane przez niezależnego pracownika ze strony spółki (...). Podpisywał też arkusze czasu pracy w celu potwierdzenia, że wskazany w nich personel przebywał na budowie i wykonywał pracę.

Dowód:zeznania świadka W. M. (k. 351-362).

W związku z realizacją prac sporządzone zostały m.in. dokumenty „Potwierdzenie Wykonania Prac N. / E. F.” oznaczone numerami (...) oraz (...). Dokumenty te zostały sporządzone zasadniczo w języku polskim, z wyjątkiem opisu rodzaju pracy.

W dokumencie oznaczonym nr (...) wskazano, że prace wykonano w ramach kontraktu (...) na rzecz (...) spółka z o.o. w S. jako (...) przez (...) Sp. z o.o. w S. jako (...). Data zamówienia została wskazana jako „31-01-2015” a data wykonania jako „31-01-2015 – rozliczenie częściowe”. Rodzaj pracy określono jako „R. N. 1 slide valves instalng 100% C. conveyors R. N. 1 + colling line for conveyors 100% (...) N. 1 hoper conveyor 100% (...) condition unit 100% S. line + condensate line tire hoper R. N. 1 100%”. Cena finalna netto została określona jako „371.955,91 zł – rozliczenie częściowe”, stawka podatku VAT jako „23%”, data zapłaty jako „20-02-2015”, jakość wykonania jako „bez zastrzeżeń”, a termin jako „dotrzymany”. Dokument został podpisany przez przedstawicieli obu stron, w tym ze strony (...) sp. z o.o. podpisał go prezes zarządu R. H. ze sporządzoną w języku polskim odrębną adnotacją „Potwierdzam otrzymanie faktury na kwotę 371.955,91”.

W dokumencie oznaczonym nr (...) wskazano, że prace wykonano w ramach kontraktu (...) na rzecz (...) spółka z o.o. w S. jako (...) przez (...) sp. z o.o. w S. jako (...). Data zamówienia została wskazana jako „31-01-2015” a data wykonania jako „16-02-2015 – rozliczenie częściowe”. Rodzaj pracy określono jako „1) (...) N..2 carbon conveyors 80%. 2) R. N..2 hopper + belt conveyor 70%. 3) R. N..2 steam line 80%. 4) P. production modification on L. N..1. 5) L. area building pump frames. 6) R. N..1 carbon conveyors repair”. Cena netto została określona jako „108.304,97 zł – rozliczenie częściowe”, stawka podatku VAT jako „23%”, data zapłaty jako (...) jakość wykonania jako „bez zastrzeżeń” a termin jako „dotrzymany”. Dokument został podpisany przez przedstawicieli obu stron, w tym ze strony (...) sp. z o.o. podpisał go prezes zarządu R. H. ze sporządzoną w języku polskim odrębną adnotacją „otrzymałem 24.02.15”.

Ze strony spółki (...) oba dokumenty podpisał P. C..

dowody: potwierdzenie wykonania prac nr (...) (k 22);

potwierdzenie wykonania prac nr (...) (k. 24);

przesłuchanie reprezentanta powódki P. C. (k. 408-410, 412).

(...) Sp. z o.o. dokonywała w okresie od 5 listopada 2014 r. do 10 lutego 2015 r. następujących płatności w łącznej kwocie 1.166.000 zł na rzecz spółki (...) w drodze przelewów bankowych:

- 5 listopada 2014 r. dwóch płatności kwot 100.000 zł oraz 106.000 zł tytułem oznaczonym jako „I. payment welding works” oraz „I. payment welding works 2”;
- 20 listopada 2014 r. dwóch płatności kwot po 100.000 zł tytułem oznaczonym w obu przypadkach jako „invoice (...) welding works”;
- 9 grudnia 2014 r. jednej płatności kwoty 80.000 zł tytułem oznaczonym „invoice (...) welding works – part payment”;
- 24 grudnia 2014 r. dwóch płatności kwot 100.000 zł i 80.000 zł tytułem oznaczonym jako „I. work – payment agreed to be made by 25 D.. 1 of 2” oraz „I. work – payment agreed to be made by 25 D.. 2 of 2”;
- 9 stycznia 2015 r. jednej płatności kwoty 100.000 zł tytułem oznaczonym jako „Part payment of outstanding balance”;
- 10 lutego 2015 r. czterech płatności kwot po 100.000 zł tytułem oznaczonym w każdym przypadku „part payment welding works”.

Dowody: potwierdzenia przelewów z okresu od 5.11.2014 r. do 10.02.2015 r. (k. 108-119).

Spółka (...) nie kwestionowała wówczas jakości wykonanych prac ani ilości przedstawionych do rozliczenia roboczogodzin, a zdarzające się czasami pomyłki co do ich ilości były korygowana jeszcze przed wystawieniem faktury.

Dowód:przesłuchanie reprezentanta powódki P. C. (k. 408-410, 412).

E-mailem z 9 lutego 2015 r. sporządzonym w języku angielskim A. C. przesłał B. M. (2) tabelaryczne zestawienie roboczogodzin przepracowanych w pierwszych pięciu tygodniach 2015 r. w pliku „.xls”.

Dowód:e-mail z 9.02.2015 r. (k. 254).

E-mailem z 12 lutego 2015 r. Spółka (...) zwróciła się (w języku angielskim) do R. H. ze strony spółki (...) przesyłając tabelaryczne zestawienie aktualnego stanu rozliczeń dokonywanych płatności na poszczególne faktury i wskazując (według kwot brutto), że:

- faktura nr (...) wystawiona na 238.714,25 zł jest zapłacona w całości,
- faktura nr (...) wystawiona na 228.219,69 zł jest zapłacona w całości,
- faktura nr (...) wystawiona na 327.835,53 zł jest zapłacona w całości,
- z faktury nr (...) wystawionej na 326.698,41 zł zostało do zapłaty 165.326,53 zł,
- z faktury nr (...) wystawionej na 332.524,67 zł zostało do zapłaty 332.524,67 zł,
- z faktury nr (...) wystawionej na 457.505,77 zł zostało do zapłaty 457.505,77 zł.

Wskazywała jednocześnie, że ogółem do zapłaty na 12 lutego 2015 r. pozostaje kwota 955.356,97 zł.

Dowód:e-mail z 12.02.2015 r. z tłumaczeniem (k. 26, 198).

E-mailem z 16 lutego 2015 r. sporządzonym w języku angielskim A. C. przesłał B. M. (2) (a także norweskiemu oddziałowi spółki (...)) tabelaryczne zestawienie roboczogodzin przepracowanych w okresie od 2 do 15 lutego 2015 r. w pliku „.xls”.

Dowód:e-mail z 16.02.2015 r. (k. 255).

E-mailem z 19 lutego 2015 r. P. C. ze spółki (...) zwrócił się do R. H. ze spółki (...) wskazując, że z powodu braku informacji co do płatności obiecanych podczas spotkania 12 lutego 2015 r. spółka podjęła decyzję o zawieszeniu swoich prac od 20 lutego 2015 r., chyba że otrzyma informacje dotyczące zapłaty do tego czasu. R. H. odpowiedział e-mailem z tego samego dnia wskazując, że „nie ma problemu”, a obiecany harmonogram płatności wysłał tego samego dnia, ponieważ był wcześniej zajęty.

Dowody:e-mail z 19.02.2015 r. z tłumaczeniem (k. 27, 199);

e-mail z 19.02.2015 r. z tłumaczeniem (k. 28, 200).

Do zakończenia współpracy stron doszło pod koniec lutego 2015 r. w wyniku kłótni między kierownictwem obu spółek na placu budowy m.in. na tle naliczania przez spółkę (...) wynagrodzenia za czas pracy potrzebny na realizację oczekiwanych przez spółkę (...) przeróbek czy napraw. Po zakończeniu współpracy kierownictwo spółki (...) zleciło B. M. (2), aby zweryfikował dostarczone spółce listy czasu pracy oraz faktury VAT.

Dowód:zeznania świadka W. M. (k. 351-362).

Z zakładanych do realizacji prac spółka (...) wykonała wszystkie prace wraz z rozruchem dotyczące reaktora nr 1 oraz większość prac dotyczących reaktora nr 2, przy czym niektóre elementy nie zostały przez nią wykonane przed zakończeniem współpracy ze spółką (...).

Dowód: zeznania świadka P. S. (k. 288-289, 292).

Prace, których nie wykonała spółka (...) dokończyło inne przedsiębiorstwo, ponieważ instalacja bez ich ukończenia nie nadawała się do eksploatacji zgodnie z przeznaczeniem.

Dowód: zeznania świadka W. M. (k. 351-362).

16 czerwca 2015 r. (...) sp. z o.o. zapłaciła przelewem (...) spółce (...) kwotę 900.000 zł tytułem oznaczonym jako „zapłata za faktury”.

Dowód: potwierdzenie przelewu z 16.06.2015 r. (k. 25, 120).

E-mailem z 2 lipca 2015 r. P. C. ze spółki (...) zwrócił się (w języku angielskim) do R. H. ze strony spółki (...) w którym przedstawił zestawienie tabelaryczne obejmujące aktualizację po ostatniej płatności (według kwot brutto), zgodnie z którym:

- faktura nr (...) wystawiona na 326.698,41 zł została zapłacona w całości,
- faktura nr (...) wystawiona na 332.524,67 zł została zapłacona w całości,
- z faktury nr (...) wystawionej na 457.505,77 zł pozostało do zapłaty 55.536,97 zł,
- z faktury nr (...) wystawionej na 133.215,11 zł pozostało do zapłaty 113.215,11 zł,
- z faktury nr (...) wystawionej na 109.129,39 zł pozostało do zapłaty 109.129,39 zł.

Jednocześnie spółka (...) wskazała, że do 2 lipca 2015 r. do zapłaty pozostało 297.701,47 zł i prosiła o spotkanie w tej sprawie.

Dowód: e-mail z 2.07.2015 r. z tłumaczeniem (k. 29, 201).

Pismem z 3 sierpnia 2015 r. zawodowy pełnomocnik spółki (...) skierował do (...) sp. z o.o. wezwanie do zapłaty łącznej kwoty 343.640,05 zł, tytułem niezapłaconych faktur:

- nr (...) z 3 lutego 2015 r. (z której pozostało do zapłaty 55.356,97 zł),
- nr (...) z 16 lutego 2015 r.,
- nr (...) z 6 marca 2015 r.

oraz odsetek za zwłokę w płatnościach faktur według załączonego do wezwania wyliczenia (opiewających zgodnie z tym wyliczeniem na łączną kwotę 45.938,58 zł według stanu na 3 sierpnia 2015 r.).

Dowód: wezwanie do zapłaty z 3.08.2015 r. z potwierdzeniem nadania (k. 30-32).

Sąd zważył, co następuje:

Powódka wniesionym przez siebie pozwem dochodziła zapłaty łącznie 188.572,08 zł roszczenie to opierając na łączącej strony umowie, za realizację której wystawiła faktury VAT nr (...), przy czym z tytułu pierwszej z tych faktur dochodziła niezapłaconej przez pozwaną części w kwocie 55.356,97 zł z tytułu wynagrodzenia umownego (liczonego według stawki godzinowej 40 zł netto za roboczogodzinę) za realizację zleconych przez pozwaną prac w okresie od 1 do 31 stycznia

2015 r., natomiast z tytułu drugiej z wymienionych faktur dochodziła zapłaty całej wskazanej w niej kwoty 133.215,11 zł, w tym: 132.298,80 zł brutto tytułem wynagrodzenia za prace wykonywane na podstawie łączącej strony umowy w okresie od 1 do 16 lutego 2015 r. oraz 916,31 zł brutto tytułem zwrotu kosztów poniesionych przez powódkę na dostawę materiałów.

Strona powodowa wywodziła przy tym, że powyższe roszczenia opiera na zawartej w formie pisemnej przez strony umowie o roboty spawalnicze z 1 września 2014 r. zmienionej następnie aneksem nr (...) datowanym na 3 października 2014 r., który jednak – co było bezsporne – nie został nigdy przez strony podpisany. Powódka wywodziła przy tym, że do akceptacji postanowień zaproponowanego przez nią aneksu doszło w sposób dorozumiany stosownie do art. 60 k.c., bowiem strony zgodnie przystąpiły do realizacji postanowień zaproponowanego przez powódkę aneksu, jak też pozwana nie wyrażała żadnego sprzeciwu, gdy numer aneksu wskazywany był w wystawianych przez powódkę a podpisywanych przez przedstawicieli pozwanej potwierdzeniach wykonania prac czy fakturach VAT.

W ocenie Sądu zgromadzony materiał dowodowy nie pozwalał na przyjęcie, że rzeczywiście doszło do zawarcia aneksu nr (...) do umowy, lecz strony ustnie umówiły się na to, iż powódka – na zasadach analogicznych do obowiązujących przy realizacji umowy z 1 września 2014 r. co do dokonywania odbiorów wykonanych prac i ich rozliczania w oparciu o faktury wystawiane na podstawie tych potwierdzeń – będzie świadczyła na rzecz pozwanej usługi polegające na wykonywaniu podawanych na bieżąco elementów budowanej przez pozwaną instalacji, obejmujących początkowo wyłącznie prace spawalnicze i montażowe (które wykonywane być miały z materiału dostarczanego przez pozwaną), a następnie poszerzonych o prace malarskie (przy czym w tym zakresie pozwana zleciła, ażeby to powódka dostarczała odpowiednie farby, które zostaną wykorzystane przy realizacji tych prac, a następnie pozwana miała zwrócić jej poniesione w związku z tym koszty). Pozwana zawierając – w istocie ustnie – taką umowę na początku października 2014 r. nie konkretyzowała zatem z góry całego przedmiotu świadczenia powódki, lecz oczekiwała od niej zasadniczo zapewnienia określonej, wykwalifikowanej siły roboczej (spawaczy) do wykonywania danej kategorii prac w ramach prowadzonej inwestycji, w zamian za wynagrodzenie obliczane według liczby przepracowanych roboczogodzin według stawki 40 zł netto za roboczogodzinę (która to stawka była niesporna między stronami). Tymczasem projekt aneksu przewidywał w istocie realizację z góry określonego zakresu prac na podstawie konkretnej dokumentacji dostarczonej przez pozwaną, która to dokumentacja nie została złożona do akt sprawy, a świadkowie będący pracownikami powódki zeznali, że w zasadzie nigdy im nie udostępniano całości dokumentacji dla przewidzianych do wykonania przez nich prac, lecz co najwyżej schematy czy rysunki dla poszczególnych, na bieżąco wykonywanych materiałów.

Dla powyższej oceny kluczowe znaczenie miały przy tym zeznania świadków P. S. i R. T. (2), z których pierwszy od początku pracował jako majster wykonując prace i kierując pracownikami powódki w zakresie montażowo-spawalniczym, a drugi pojawił się po pewnym czasie z ekipą zajmującą się konserwacją i malowaniem wykonanych już elementów budowanej instalacji, kierując pracownikami powódki realizującymi ten zakres zleczanych prac. Za przyjęciem, iż kwestia dostarczenia odpowiednich farb spoczywała na powódce, a pozwana miała jedynie zwrócić powódce koszty ich zakupu, przemawiał z kolei e-mail pracownika pozwanej P. M. do pracownika powódki R. T. (1) z 22 października 2014 r., w którym pozwana wskazywała powódce, że chciałaby jej zlecić również wykonanie prac malarskich, jak też pozwanej pozostawić zakup potrzebnych do tego farb. W kontekście tego e-maila należało zaś uznać za wiarygodne zeznania świadków P. S. i R. T. (2) w zakresie w jakim wskazywali, że o ile instalację wykonywali z rur (czy innych elementów) dostarczanych przez pozwaną, to zakup materiałów w postaci farb spoczywał na powódce, a pozwana miała następnie zwracać jej poniesione z tego tytułu koszty. O zgodzie pozwanej na takie rozliczenie świadczyły zresztą wystawiane początkowo przez powódkę faktury VAT (tj. wcześniejsze niż objęte żądaniem pozwu w niniejszej sprawie faktury nr (...) i nr (...)), w których wyraźnie wskazywano wśród objętych nimi pozycji koszty dostawy materiałów, a za które pozwana bez zastrzeżeń – choć z opóźnieniami – płaciła przez okres kilku miesięcy wykonywania prac przez powódkę.

Na tym tle łączący strony stosunek prawny zakwalifikować należało jako umowę o świadczenie usług, o której mowa w art. 750 k.c. Świadczenie powódki polegało bowiem na wykonywaniu czynności faktycznych wskazywanych na bieżąco przez pozwaną, za wynagrodzeniem za realizację tych czynności w wysokości 40 zł netto za roboczogodzinę ich wykonywania. Ze względu na ogólnie jedynie określony przedmiot świadczenia (wykonywanie prac montażowo-

spawalniczych i wykonywanie prac konserwacyjno-malarskich) umowa stron nie mogła być zakwalifikowana jako umowa o dzieło w rozumieniu art. 627 k.c. [por. R. M./M. R. w: red. B. (red. serii O.), Kodeks cywilny. Komentarz, Legalis 2021, art. 750 k.c.;].

Stosownie do ogólnego rozkładu ciężaru dowodu wyrażonego w art. 6 k.c. na powódce w kontekście dochodzonych przez nią roszczeń spoczywał zatem ciężar udowodnienia, że strony łączyła umowa, w jej ramach powódka spełniła umówione świadczenie na rzecz pozwanej, a pozwana nie zapłaciła jej należnego w zamian wynagrodzenia. W ocenie Sądu wszystkie te fakty prawotwórcze powódka zdołała w niniejszej sprawie udowodnić.

Powódka powoływała się na dwa dokumenty zatytułowane: „Potwierdzenie Wykonania Prac N. / E. F. – (...)” oraz Potwierdzenie Wykonania Prac N. / E. F. – (...)”. W obu tych dokumentach w języku polskim oznaczono strony, datę wykonania, finalną cenę za wykonane prace netto, stawkę podatku VAT oraz termin zapłaty, jak też wskazywano jakość wykonania „bez zastrzeżeń” oraz termin „dotrzymany”. W języku angielskim z kolei w każdym z nich określano rodzaj wykonanej pracy. Dokumenty te były podpisywane przez przedstawicieli obu stron – viceprezesa zarządu powódki P. C. oraz prezesa zarządu pozwanej uprawnionego do jej jednoosobowej reprezentacji R. H.. Praktyka ta w trakcie realizacji prac w okresie od października 2014 r. była przy tym kontynuacją praktyki zapoczątkowanej na podstawie pisemnej umowy z 1 września 2014 r., bowiem analogiczny dokument potwierdzenia wykonania prac został sporządzony w celu potwierdzenia wykonania prac objętych umową z 1 września 2014 r. i również wówczas został on podpisany przez R. H. ze strony pozwanej, a pozwana bez jakichkolwiek zastrzeżeń zapłaciła wówczas powódce należne jej wynagrodzenie.

Powódka z faktem złożenia tych podpisów wiązała to, że doszło do odbioru przez pozwaną wskazanych w dokumencie prac według wskazanego w nim stopnia zaawansowania, że prace zostały odebrane bez zastrzeżeń i wykonano je w terminie, jak również to, że pozwana zobowiązywała się na tej podstawie w określonym terminie dokonać zapłaty na podstawie wystawionej do danego potwierdzenia wykonania prac faktury VAT – w przypadku dokumentu nr 07/2014 faktury nr (...), a w przypadku dokumentu nr 08/2014 faktury nr (...). Faktury zostały z kolei podpisane w miejscu na podpis osoby uprawnionej do odbioru faktury przez zatrudnianego przez pozwaną jako manager projektu B. M. (1), który – co było bezsporne – nadzorował wykonywanie prac ze strony pozwanej, a zgodnie z § 5 lit. b umowy z 1 września 2014 r. (której zasady łączyły strony także w ramach nowego stosunku prawnego jeżeli chodzi o kwestię dokonywania rozliczeń) był też osobą ze strony pozwanej odpowiedzialną za odbiór i odbieranie prac. Faktury wystawiane były przy tym już po potwierdzeniu wykonania prac i w oparciu o zweryfikowany wówczas zakres wykonanych prac i liczbę przepracowanych roboczogodzin, co wynikało z zeznań świadków P. S. i R. T. (2) oraz z przesłuchania reprezentanta powódki P. C., którym Sąd dał wiarę wobec braku konkretnych, miarodajnych środków dowodowych strony przeciwnej, które podważałyby podawane przez nich twierdzenia co do faktów.

Powyższe dowody Sąd uznał za wystarczające dla wykazania przez powódkę dochodzonego w niniejszej sprawie roszczenia, tym bardziej, że po stronie pozwanej zaistniała praktyka podpisywania faktur wystawianych przez powódkę przez B. M. (1) jako osobę uprawnioną przez pozwaną (mimo jego twierdzeń podczas składania zeznań w charakterze świadka, jakoby nie był nigdy do tego formalnie upoważniony), bowiem to sama pozwana do wniesionych zarzutów do nakazu zapłaty załączyła szereg wcześniejszych faktur VAT wystawianych przez powódkę za wykonywane prace od 20 października 2014 r., które podpisywane były przez B. M. (1) jako osobę upoważnioną ze strony pozwanej do odbioru faktury, jak też potwierdzenia dokonania przelewów, którymi pozwana dokonywała zapłaty za tak zaakceptowane faktury (w tym za wskazaną w tych fakturach dostawę materiałów przez powódkę). Należy przy tym mieć na uwadze, że zarówno dokumenty potwierdzenia wykonania prac jak i faktury VAT nie zawierały żadnych adnotacji osób podpisujących je ze strony pozwanej (czy to R. H., czy B. M. (1)), które odczytywać by można było jako zgłaszanie jakichkolwiek zastrzeżeń co do sposobu rozumienia złożenia przez nich podpisów pod tymi dokumentami.

W ocenie Sądu niezasadna okazała się natomiast obrona przez powódkę linia obrony, sprowadzająca się do podniesienia zarzutów, iż jakość wykonanych przez powódkę prac była niska i dotknięte były one licznymi wadami, powódka zawyżała liczbę roboczogodzin przepracowanych przez jej pracowników, w oparciu o którą dokonywane były

rozliczenia, nie ukończyła zleconych jej prac, a wreszcie nie było podstaw do obciążenia pozwanej przez powódkę kosztem materiałów, bowiem te miały zostać dostarczone przez pozwaną.

Stosownie do wynikającego z art. 6 k.c. rozkładu ciężaru dowodu, na pozwanej spoczywał ciężar tak udowodnienia faktów, na których opierała podnoszone przez siebie zarzuty, jak również ciężar podania w wątpliwość czy udowodnienia faktów przeciwnych w stosunku do wykazanych przez powódkę faktów na poparcie dochodzonych przez nią roszczeń. Pozwana jednak w świetle zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego w ocenie Sądu ciężarowi temu nie sprostała.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że pozwana nie zdołała udowodnić swoich twierdzeń jakoby złożenie podpisów przez B. M. (1) pod wystawianymi przez pozwaną fakturami VAT oraz złożenie podpisów przez R. H. (prezesa zarządu pozwanej) pod dokumentami „Potwierdzenie wykonania prac” nie stanowiło przyznania przez nich, że doszło do wykonania określonych prac w danym okresie, że prace te nie budzą zastrzeżeń, oraz że pozwana przyznaje, iż w danym terminie zobowiązana jest za nie zapłacić określoną kwotę powódce. O ile bowiem B. M. (1) zeznając w charakterze świadka wskazał, iż nie był formalnie uprawniony do odbierania faktur (nie pełniąc jednocześnie funkcji ujawnionego w rejestrze przedsiębiorców członka organu uprawnionego do reprezentacji pozwanej spółki na zewnątrz, ani nie legitymując się żadnym stosownym pełnomocnictwem), o tyle należy mieć na względzie, że znaczenia takiego nie można już odmówić podpisowi składanemu przez R. H., będącego jedynym członkiem zarządu pozwanej, uprawnionym do jej samodzielnej reprezentacji. Ponadto z zeznaniami B. M. (1) sprzeczne było samo stanowisko strony pozwanej, która w uzasadnieniu wniesionych przez siebie zarzutów podnosiła, że B. M. (1) chociaż nie był upoważniony do składania i odbierania w imieniu pozwanej oświadczeń woli, to był upoważniony do odbioru wykonanych przez powódkę prac (co wynikało też z wcześniejszej pisemnej umowy stron z 1 września 2014 r. dotyczącej wykonania innej części prac w ramach tej samej inwestycji). Co więcej, B. M. (1), zeznając, jakoby nie był upoważniony do podpisania i odbioru faktur VAT, nie wyjaśnił jednocześnie dlaczego w takim razie przedstawiane mu faktury podpisywał; (pозwana nie zadała takiego formułując pytania do świadka w celu przesłuchania go przed sądem brytyjskim w drodze pomocy sądowej).

Niezależnie od zakresu upoważnienia, podpisy składane przez B. M. (1) pod wystawianymi przez powódkę fakturami VAT stanowiły wyraz potwierdzenia przez niego, że wskazana w fakturze kwota należy się powódce. Jak bowiem w toku przesłuchania wskazał reprezentant powódki P. C., (a znajdowało to potwierdzenie również w zeznaniach B. M. (1) złożonych w charakterze świadka), tryb rozliczania wykonywanych przez powódkę prac wyglądał w ten sposób, że powódka przedstawiała B. M. (2) do weryfikacji zestawienie przepracowanych roboczogodzin, a dopiero po dokonaniu tej weryfikacji, która czasami wymagała korekty, wystawiana była faktura VAT. Zdarzało się, że już po wystawieniu faktury VAT strony podpisywały dokumenty „Potwierdzenie wykonania prac”, w dokumentach tych kwitując również otrzymanie faktury VAT (na co wskazują adnotacje poczynione przy podpisach R. H.).

Większe znaczenie należało przy tym przyznać podpisom składanym przez prezesa zarządu pozwanej R. H. upoważnionego do jednoosobowej reprezentacji (stosownie do wpisu w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego), bowiem zgodnie z art. 38 k.c. osoba prawna działa przez swoje organy, zaś stosownie do art. 201 § 1 k.s.h. zarząd spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (którą to jest pozwana) prowadzi sprawy spółki i reprezentuje spółkę. Co za tym idzie oświadczenie składane przez R. H. działającego jako prezes zarządu pozwanej jest działaniem samej pozwanej. W przypadku analizy dokumentów „Potwierdzenie wykonania prac” nie budziło natomiast wątpliwości, że R. H. podpisując je działał jako członek zarządu pozwanej spółki, bowiem w miejscu na podpis (...) (tj. (...) Sp. z o.o.) poza złożeniem swojego podpisu przybijał także pieczętkę firmową zawierającą nazwę spółki, adres jej siedziby, numery NIP i REGON oraz kontaktowy numer telefonu do spółki. Sama pozwana zresztą nie kwestionowała, że działał on w takim charakterze podpisując te dokumenty. Pozwana jednak wywodziła, że R. H. nie mógł skutecznie złożyć oświadczenia woli pozwanej składając swój podpis pod dokumentem sporządzonym w języku polskim, bowiem jako A. nie władał biegle tym językiem. Fakt, że R. H. nie posługiwał się biegle językiem polskim potwierdzał w toku przesłuchania także reprezentant powódki P. C., jednak wskazywał on, że w pewnej mierze R. H. znał język polski na tyle, żeby można się było z nim w tym języku porozumieć, tym bardziej, że jednocześnie przy jego podpisie czyniono

odrębne adnotacje w języku polskim dotyczące jednocześnie potwierdzenia otrzymania faktury dotyczącej danego dokumentu „Potwierdzenie wykonania prac”.

Ponadto, w świetle zasad doświadczenia życiowego nie sposób przyjąć, ażeby R. H. działając jako prezes zarządu pozwanej spółki bezrefleksyjnie, nie zdając sobie sprawy ze znaczenia składanego podpisu, podpisywał dokumenty „Potwierdzenie wykonania prac”, kwitując w ten sposób tylko otrzymanie faktury VAT. Przeczy temu przede wszystkim fakt, iż zakres prac, których dotyczyło dane potwierdzenie, wskazywany był w języku angielskim, a zatem w sposób bez wątpienia zrozumiały dla R. H. i wyraźnie sugerujący, że dokument ten świadczy o wykonaniu danych prac skoro przy nazwie danego zakresu prac wskazywano też procentowy stopień ich zaawansowania. Ponadto, w zakresie wskazania finalnej ceny netto, stawki podatku VAT, czy terminu płatności w dokumentach tych nie posługiwano się językiem polskim w sposób niezrozumiały dla osób z podstawową znajomością języka polskiego. Co istotne, z przesłuchania P. C. wynikało, że R. H. konsultował podpisanie danego dokumentu z innymi osobami, w tym w szczególności z B. M. (3), dzwoniąc do niego.

W kontekście powyższego dla ustalenia, iż złożenie przez R. H. podpisu pod dokumentem „Potwierdzenie wykonania prac” nie oznaczało akceptacji należności w nich wskazanych, niezbędne było przeprowadzenie dowodu z jego przesłuchania w charakterze reprezentanta strony, jednakże sama strona pozwana cofnęła w tym zakresie wnioski dowodowe. W świetle złożonych dokumentów, analizy ich treści, oraz przesłuchania reprezentanta powódki, należało zaś przyjąć, że podpisanie przez R. H. dokumentów traktować należy jako potwierdzenie, że powódka wykonała dany zakres prac i należy się jej wynagrodzenie we wskazanej w danym potwierdzeniu wysokości i terminie, jak też zgodnie z treścią tych dokumentów pozwana nie zgłaszała zastrzeżeń ani co do jakości wykonania, ani co do terminowości.

Odnosząc się z kolei do zarzutu pozwanej, iż powódka zawyżała liczbę roboczogodzin, za które domagała się zapłaty na podstawie wystawionych faktur VAT, również należało uznać, że powódka nie sprostała spoczywającemu na niej ciężarowi dowodu w tym zakresie. Pozwana ograniczyła się bowiem w zasadzie tylko do zeznań świadka B. M. (1), który wskazywał na to, iż zdarzały się przypadki, gdy pracownicy powódki wychodzili z miejsca wykonywania prac przed zakończeniem zmiany, jak również, że powódka naliczała wynagrodzenie także za prace wykonywane w celu zmiany wcześniej wykonanych już elementów zgodnie z żądaniem pozwanej, przy czym B. M. (1) twierdził, że ponowne wykonywanie prac związane było z wadami w pracach powódki. Tymczasem pracownicy powódki P. S. i R. T. (2) zeznali, że zmiany wynikały w znacznej mierze z prototypowego charakteru konstruowanej instalacji i realizowano je nie ze względu na wady prac powódki, tylko z uwagi na to, że pierwotnie zastosowane rozwiązania nie dawały pożądanego efektów. Niemniej pozwana nie przedstawiała żadnych zestawień, czy wyliczeń, z których wynikać by miało o ile wynagrodzenie powódki miałyby być zawyżone. Pozwana nie przedstawiła też żadnej korespondencji, czy innych powstałych przed sporem sądowym stron dokumentów, które wskazywałyby na możliwość zawyżenia wynagrodzenia powódki w dokumentach „Potwierdzenie wykonania prac” i w fakturach VAT. Pozwana tym samym również i faktu niezasadnego zawyżenia dochodzonego wynagrodzenia nie zdołała udowodnić.

Podkreślić należy w tym miejscu, że ze względu na brak aktywności dowodowej pozwanej nie było również możliwe przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu budownictwa zgodnie z wnioskiem dowodowym pozwanej zgłoszonym w zarzutach do nakazu zapłaty na okoliczność ilości roboczogodzin niezbędnych do prawidłowego wykonania zakresu prac wykonanych przez powódkę na rzecz pozwanej. Jakkolwiek Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z listy biegłych Z. S., to biegły ten w piśmie z 1 lutego 2022 r., po zapoznaniu się z materiałami zgromadzonymi w aktach sprawy, oświadczył, że przedmiot badania wykracza poza zakres kompetencji biegłego z zakresu budownictwa, gdyż dotyczy specjalistycznych robót spawalniczych dla instalacji przemysłowych; przed zleceniem mu opinii po przedstawieniu mu jej przedmiotu nie kwestionował, iż zakres tej opinii objęty jest jego specjalizacją. Biegły jednocześnie oświadczył, że strony nie przedstawiły dostatecznego materiału dowodowego, który mógłby stanowić podstawę do sporządzenia opinii przez biegłego. Nie jest zatem możliwe na podstawie przedstawionych przez strony materiałów określenie, jaki konkretnie zakres prac został przez powódkę wykonany na rzecz pozwanej, ani w jakim konkretnie stanie wykonywanej instalacji współpraca stron się zakończyła. Ponadto strony nie złożyły do akt sprawy żadnej dokumentacji projektowej dotyczącej realizowanej inwestycji, co nie pozwala także na odniesienie się do wymogów jakościowych prac. Choć pozwana wniosła o przeprowadzenie dowodu z opinii

innego biegłego, który będzie legitymował się odpowiednimi kompetencjami, w ocenie Sądu wnioski ten należało pominąć jako zmierzający jedynie do przedłużenia trwania postępowania, bowiem pozwana – a to na niej spoczywał ciężar dowodu – nadal nie złożyła żadnych materiałów, w oparciu o które w ogóle możliwe byłoby sporządzenie opinii przez innego biegłego. Podkreślić przy tym trzeba, że funkcją dowodu z opinii biegłego jest ustalenie z wykorzystaniem wiadomości specjalnych faktów istotnych dla rozstrzygnięcia, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego wymagającego wiadomości specjalnych do jego prawidłowej oceny. Funkcja dowodu z opinii biegłego nie polega natomiast na tym, ażeby biegły miał dopiero zapoznając się z przedmiotem sporu między stronami sam wskazywać jakiego rodzaju dowody powinny dostarczyć strony, ażeby możliwe było sporządzenie przez niego opinii, tym bardziej w sytuacji, gdy strony nie złożyły żadnych konkretnych dowodów, dotyczących szczegółów konstruowanej przez pracowników powódki na zlecenie pozwanej instalacji. Sąd tym samym pominął wnioskowany przez pozwaną dowód z opinii innego biegłego.

Brak było wreszcie podstaw, ażeby przyjąć, że roszczenia powódki dochodzone w niniejszej sprawie mogą zostać zniweczone tym, iż powódka nie wykonała wszystkich prac, które pozwoliłyby na uruchomienie budowanej instalacji, a których wykonanie przez powódkę zakładała pozwana. Należy mieć na względzie, że z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie nie wynikało, ażeby strony umówiły się z góry na wykonanie skonkretyzowanego zakresu prac, tj. na uzyskanie przez powódkę określonego z góry konkretnego rezultatu. W przeciwieństwie do pisemnej umowy z 1 września 2014 r. nie został przedstawiony żaden dokument, który świadczyłby o tym, że powódce zlecono z góry wykonanie konkretnego dzieła (instalacji, którą miałyby być wspomniany przez pozwaną reaktor nr 2, o którym mowa też w (...) nr (...)). Ze zgromadzonego materiału dowodowego, w tym z zeznań świadków P. S. i R. T. (2), wynikało, iż pozwana na bieżąco (każdego dnia, czy tygodnia) zlecała powódce realizację określonych prac, których zakres nie był z góry oznaczony, stąd też strony umówiły się na rozliczenie należnego powódce wynagrodzenia na podstawie faktycznie przepracowanych roboczogodzin. Fakt nieukończenia budowlanej przez pozwaną instalacji przez powódkę i dokończenie prac przez inny podmiot nie pozbawia tym samym powódki prawa do dochodzonego przez nią w niniejszej sprawie wynagrodzenia za zrealizowane prace, tym bardziej, że powódka nie dochodziła wynagrodzenia za ukończenie danych elementów budowanej instalacji, lecz – jak wynika z (...) nr (...) – za przepracowane roboczogodziny, które doprowadziły do osiągnięcia danego, potwierdzonego podpisem R. H. ze strony pozwanej, zaawansowania prac dotyczących danych elementów instalacji.

Wreszcie pozwana nie zdołała w niniejszej sprawie udowodnić, że powódka niezasadnie w wystawianych fakturach VAT obciążyła pozwaną zwrotem kosztów dostarczonych materiałów niezbędnych do wykonania prac, którymi to miały być odpowiednie farby. Pozwana ponownie w tym zakresie nie zaoferowała w zasadzie żadnego materiału dowodowego poza zeznaniami świadka B. M., który jednak – jak sam zeznał – nie uczestniczył w negocjacjach stron dotyczących treści umowy. Tymczasem skierowany przez pracownika pozwanej do pracownika powódki e-mail z 22 października 2014 r. wskazuje na to, iż wbrew ogólnej ustalonej między stronami zasadzie, że to pozwana dostarczyć miała powódce materiał do wykonywania prac, w przypadku farb powódka miała wykorzystać własny materiał. Stosownie do zeznań świadków P. S. i R. T. (2) oraz przesłuchania reprezentanta powódki P. C. pozwana miała się zobowiązać do zwrotu powódce poniesionych w związku z tym kosztów. Zeznania te uwiarygadniał z kolei fakt, iż powódka w zasadzie już od faktury nr (...) wystawionej 20 października 2014 r. wskazywała jako jedną z pozycji na fakturze dostawę materiałów, a pozwana za należności te do faktury nr (...) z 31 grudnia 2014 r. płaciła w całości bez formułowania jakichkolwiek zastrzeżeń.

Dochodzone przez powódkę roszczenia należało zatem uznać w całości za udowodnione, a co za tym idzie należało przyjąć, że dotyczące ich rozstrzygnięcie zawarte w nakazie zapłaty wydanym 26 listopada 2015 r. w postępowaniu nakazowym pod sygnaturą VIII GNC 459/15 uzupełnione następnie postanowieniem z 22 lipca 2016 r. jako prawidłowe wymaga utrzymania w mocy stosownie do art. 496 k.p.c.

O odsetkach orzeczono przy tym w nakazie zapłaty na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c.

Powódka odsetek ustawowych od dochodzonej pozwem kwoty 55.356,97 zł pozostałej do zapłaty z faktury nr (...) domagała się począwszy od 17 czerwca 2015 r., a zatem od dnia następnego po częściowej płatności za wskazaną

fakturę, której termin zapłaty zgodnie z potwierdzeniem wykonania prac nr (...) upływał z 20 lutego 2015 r., natomiast odsetek od kwoty 133.215,11 zł z faktury nr (...) domagała się począwszy od 3 marca 2015 r., a zatem od dnia następnego po upływie terminu zapłaty określonego w potwierdzeniu wykonania prac nr (...) wyznaczonego na 2 marca 2015 r. Ponieważ w obu przypadkach powódka domagała się zapłaty odsetek za okresy, gdy już pozwana pozostawała w opóźnieniu z zapłatą, toteż należało orzec w tym zakresie zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach postępowania w nakazie zapłaty orzeczono na podstawie art. 108 § 1 w zw. z art. 98 § 3 k.p.c. stosując zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy bowiem powódka wygrała w całości. Na poniesione przez nią koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw w łącznej wysokości 5.975 zł złożyła się opłata od pozwu w postępowaniu nakazowym w wysokości 2.358 zł (jako czwarta część opłaty stosunkowej), wynagrodzenie jednego zawodowego pełnomocnika będącego adwokatem w wysokości 3.600 zł stosownie do § 6 pkt 6 obowiązującego w dacie wniesienia pozwu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461 ze zm. z 2015 r. poz. 616 i 1079), wobec § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800), które weszło w życie 1 stycznia 2016 r., oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W punkcie II. wyroku orzeczono z kolei o poniesionych przez Skarb Państwa tymczasowo z sum budżetowych kosztach postępowania w wysokości 85,92 zł na podstawie art. 113 u.k.s.c. nakazując ściągnięcie tej kwoty od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Szczecinie. Uiszczona bowiem przez pozwaną zaliczka na poczet kosztów tłumaczenia okazała się niewystarczająca wobec przyznania tłumaczowi przysięgłemu W. G. postanowieniem referendarza sądowego z 4 kwietnia 2019 r. wynagrodzenia w kwocie 180,42 zł oraz przyznania temu tłumaczowi postanowieniem referendarza sądowego z 30 marca 2021 r. wynagrodzenia w kwocie 655,50 zł, tj. łącznie w kwocie 835,92 zł, gdy pozwana uiściła zaliczki na poczet tłumaczenia jedynie w łącznej kwocie 750 zł.